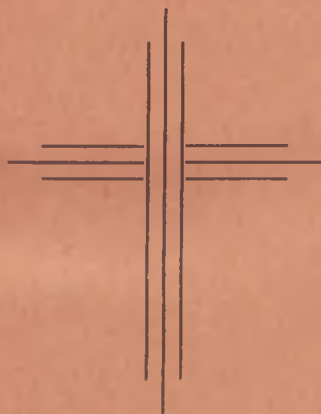

CZYN KATOLICKI

*Okólnik Diecezjalnego Instytutu
Akcji Katolickiej w Częstochowie*

*Katolickie zasady społeczne
podstawą socjalnej przebudowy świata.*

C Z Ę S T O C H O W A

SPIS RZECZY.

DIECEZJALNY INSTYTUT A. K.:

Pius XI — Opatrznościowy Sternik Kościoła	Str.	25
Komunikaty DIAK.	"	26

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE MĘŻÓW:

Pukajmy do miłosierdzia Bożego!	"	29
Skąd czerpać materiały do referatów	"	30

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE KOBIET:

Nowe książki dla dzieci i młodzieży	"	30
Odprawy i kursy	"	31
Rekolekcje zamknięte	"	32
Podręcznik dla kandydatek	"	33
"Prawa ręka" w naszej pracy!	"	33

KATOLICKIE STOW. MŁODZIEŻY MĘSKIEJ:

Nasze referaty	"	33
Od koszyka do straganu, od strag. do własn. sklepu	"	34
"KSMM KSMŻ -- szerzy katolicki ruch trzeźwości"	"	35
Wzwanie do udziału w konkursie na opis p. t. "Teatr w życiu mojej wsi i w moim życiu"	"	37
Komunikat w sprawie kursu związkowego	"	38
Karnawał w K. S. Młodzieży	"	38

KATOLICKIE STOW. MŁODZIEŻY ŻEŃSKIEJ:

Konkurs świetlicowy Polskiego Radia	"	40
Odroczenie pielgrzymki-złotu K.Z.M.Ż.	"	41
Tydzień propagandy — Trzeźwości	"	41
Polecamy z okazji Tygodnia Propagandy Trzeźwości:	"	43
Sprawozdania roczne	"	44
Nowe wydawnictwa	"	46
Odprawy i kursy	"	46
Rekolekcje zamknięte	"	47
Kronika	"	48

CARITAS:

Witamy w swoim gronie nowe Stowarzyszenia.	"	48
Rekolekcje zamknięte	"	48

CZYN KATOLICKI

OKÓLNIAK DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny 3 zł. z przesyłką	CZĘSTOCHOWA ul. Najśw. Maryi Panny 64	P. K. O. Nr. 68 960 Telefon Nr. 17-10
Rok VI.	Luty 1939	Nr. 2.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

DIECEZJALNY INSTYTUT AKCJI KATOL.

Pius XI — Opatrznościowy Sternik Kościoła.

Myśli do referatu.

Stara przepowiednia Malachiaszowa nadaje obecnemu papieżowi przydomek: „Fides intrepida — Wiara nieustraszona”. Siedemnaście lat miłościwych rządów Piusa XI Kościołem w zupełności potwierdzają trafność tej przepowiedni.

Nie ma bodaj dziedziny życia religijno-kościelnego, która by nie odczuła na sobie silnego piętna wielkiego rozumu, silnej woli i gorącego serca Piusa XI.

Już w pierwszym swym orędziu apostolskim daje papież wyraz zrozumieniu najistotniejszych potrzeb ludzkości, ogłaszając jako program swej działalności hasło: „Pokój Chrystusowy w Królestwie Chrystusowym”. W duchu tego hasła prowadzi dalszą swą działalność. Ustanawia święto Chrystusa Króla dla przypomnienia ludzkości, że tylko na zasadach Chrystusowych budować może swoje życie. Raz jeszcze przypomina o skarbach Bożego Serca i zachęca do korzystania z nich. Jako środek do osobistego uświęcenia zaleca rekolekcje zamknięte.

Człowiekowi trzeba żywych przykładów świętości. Pius XI wynosi więc na ołtarze licznych błogosławionych i świętych różnych czasów, z różnych krajów i z różnych sfer. Poleca rozważać ich cnoty, przede wszystkim naśladować ich w czynnej miłości Boga i bliźniego.

Do historii kościoła przejdzie Pius XI przede wszystkim jako papież misyj i Akcji Katolickiej. Wiemy, jak troszczy się o rozwój Kościoła w krajach misyjnych, jak zakłada seminaria misyjne, urządza wystawy, popiera misjonarzy. Rozumie dobrze, że powodzenie misyj zależy od kleru tubylczego. Święci raz po raz kapłanów i biskupów różnych narodowości i ras.

Akcja Katolicka stała się dla Papieża najdroższym dziełem. Przepoić wszystko duchem Chrystusowym — to najgorętsze pragnie-

nie wielkiego serca Piusa XI. Jakże więc często mówi o A. K., jak interesuje się jej rozwojem, jak radzi, jak błogosławi temu opatrnościowemu dziełu.

A w związku z Akcją Katolicką popiera to wszystko, co może się oddać na jej usługi: Naukę, piśmiennictwo, prasę.

Sam mąż nauki, popiera prawdziwą naukę wszystkimi siłami. Buduje zakłady naukowe, otacza się uczonymi, troszczy się o rozwój wiedzy w uniwersytetach i szkołach. Sam bierze udział w egzaminach i promocjach doktorskich wychowanków papieskich uniwersytetów.

Pius XI to mądry również dyplomata. Nawiązuje łączność z wielu państwami, do których posyła swych przedstawicieli, nawzajem przyjmując w Watykanie przedstawicieli państw zagranicznych. Drogą umów i konkordatów reguluje sprawy kościelne, załatwia sprawę sporu z państwem włoskim.

Życie współczesne nie oszczędza Papieża, ale przynosi mu niejedną gorzką chwilę i ból. Gdy w podobnych wypadkach państwa przechodzą wstrząsy i rewolucje, gdy przerzucają się z jednej ostateczności w drugą, gdy zmieniają się programy i rządy. Pius XI nie traci spokoju. Łódź Piotrowa pod Jego kierownictwem płynie wytrwale naprzód. On jeden nie lęka się grózb. Znajduje słowa potępienia dla bezbożnego komunizmu, gromi zasady nowego pogaństwa w państwie niemieckim, przeciwstawia się przesadnemu nacjonalizmowi. A gdy bożek nowych Niemiec przybywa do Rzymu, potrafi dać mu poznać różnicę poglądów.

Wiara nieustraszona!

Pius XI to mąż pracy. Starzec przeszło osiemdziesięcioletni, a jakże wciąż czynny, jaki trzeźwy obserwator życia. Nie łamie go niemoc wieku podeszłego. Píše, rozkazuje, głosi prawdy wieczne i niesie słowa otuchy do schorzałej ludzkości. Przyjmuje mimo zmęczenia dyplomatów, biskupów, pielgrzymki, pary małżeńskie. Przemawia i podnosi. Umysłem obejmuje szeroki horyzont, wolą przewycięża trudności zda się niepokonalne, sercem nieci ogień zapалу dla wielkiej sprawy. Tak pracować może tylko mąż Boży — Wiara Nieustraszona.

Komunikaty i zarządzenia Diec. Inst. A. K.

Co zrobimy w lutym.

Urządzimy zebranie, na którym opracujemy program pracy na cały miesiąc, uwzględniając w nim szczególnie niżej podane wskazania.

Jeśli na kursach dla Zarządów Par. A. K. nie był reprezentowany cały Zarząd, jeden z uczestników kursu winien przedstawić przebieg i podać treść referatów, jakie na kursie były wygłoszone,

W programie miesięcznym uwzględnić należy przypadające w lutym rocznice konsekracji J. E. Ks. Biskupa Ordynariusza, wyboru i koronacji Ojca św., oraz program tygodnia propagandy trzeźwości. Omówić trzeba sprawę propagandy „Niedzieli”.

2. 13-ta rocznica konsekracji Ks. Biskupa.

Jak w życiu prywatnym zwracamy uwagę na wszystkie uroczystości rodzinne, tak też i w życiu zbiorowym, naszej wielkiej rodziny diecezjalnej, nie powinny nam być obce te pamiętne momenty, które tę naszą jedność tworzyły lub podkreślały.

Należy do nich przede wszystkim rocznica konsekracji i ingresu do katedry Najd. Arcypasterza Diecezji, przypadająca w dniu 2 lutego.

Rocznicę tę uczcić powinniśmy w szczególny sposób: modlitwą, wzmianką o niej na zebraniach oddziałowych i t. p. Pamiętajmy też w tym dniu, że w katedrze czeka na budowę wielki ołtarz. Jeśli możemy na ten cel zebrać jakieś ofiary, to zbierzmy je i przesłijmy do Częstochowy, bo jedynie brak środków stoi na przeszkodzie, że matka kościołów diecezjalnych nie posiada dotąd godnego swej wielkości i wspaniałości ołtarza.

3. Rocznicie papieskie.

W dniu 12 lutego obchodzić będziemy 17-tą rocznicę wyboru i koronacji Ojca św. I te rocznice są nam szczególnie drogie tak ze względu na swój charakter ogólno-katolicki, jak i ze względu na osobę obecnego Ojca św.

O obowiązku obchodzenia uroczyście tych rocznic przypomina nam również Synod Plenarny. Uczyńmy więc wszystko, aby cała możliwie parafia nasza wzięła udział w tym obchodzie. Poza kościelną częścią obchodu poświęćmy dużo uwagi akademii, podczas której w referacie przedstawmy osobę Ojca św. na tle jego działalności w czasach obecnych.

Myśli do referatu znajdziemy na wstępie niniejszego działu, w „Niedzieli” w roczniku z roku ub. i w numerze 7 z roku b., w książce K. J. p. t. „Pius XI — Sternik Kościoła” oraz w specjalnych wydawnictwach wieczornicowych „Ostoi”.

4 XIII Tydzień Propagandy trzeźwości.

Niewątpliwie wszyscy zdajemy sobie sprawę ze skutków alkoholizmu. Wiemy, jakie szkody przynosi ta straszna klęska społeczna w rodzinach i narodach. Dążąc do odnowienia i odbudowy życia zagadnieniu alkoholizmu winniśmy poświęcić dużo uwagi tak w for-

mie pogadanek na naszych zebraniach, jak również, jeśli to możliwe, przez urządzenie akademii propagandowej. do której obfity materiał znaleźć możemy wśród wydawnictw wymienionych w dziale KSMŻ.

Najlepszym jednak skutkiem propagandy trzeźwości będzie uchwała o wyrugowaniu środków odurzających z wszelkich zabaw i imprez urządzanych przez Akcję Katolicką.

5. Propaganda „Niedzieli“.

Rozważanie działalności Ojca św. Piusa XI przypomina nam liczne Jego uwagi o roli i znaczeniu prasy katolickiej, obchód zaś trzynastej rocznicy powstania diecezji stawia nam przed oczy nasz tygodnik diecezjalny, mający pełnić zadanie informatora, czynnika oświatowego i łącznika w rodzinie diecezjalnej. Najlepszym więc w praktyce sposobem uczczenia obu rocznic będzie nasze postanowienie propagandy tego pisma w parafiach.

Z ostatnimi zmianami w „Niedzieli” mogliśmy się zapoznać już dostatecznie i przekonać, że „Niedziela” pragnie coraz więcej doskonalić się, aby skutecznie wypełniać swą misję. Cel swój spełni jednak dopiero wówczas, gdy przy pomocy członków Akcji Katol. dotrze do każdej katolickiej rodziny w diecezji.

Mówmy więc o „Niedzieli” zawsze i wszędzie. Postarajmy się powołać do życia specjalne sekcje propagandy „Niedzieli” w parafii. Polecajmy „Niedzielę” znajomym. Pamiętajmy, że nie wystarcza samo poparcie w słowach, ale potrzeba przede wszystkim okazać go w czynie.

6. Jeszcze o sprawozdania.

Diec. Instytut i Stowarzyszenia A. K. oczekują nadal sprawozdań z wielu jeszcze parafii, Zarządów Par. A.K. i oddziałów. W poczuciu obowiązku organizacyjnego starajmy się sprawozdania te nadesłać corychlej.

7. Nasze kursy.

Odbyte dotąd w kilku miejscowościach kursy dla Zarządów Par. A. K. dały organizatorom ich pełne zadowolenie tak z powodu dobrej, ok. 70 proc. wynoszonej frekwencji Zarządów, jak i z powodu nastroju panującego na kursach. Mamy też nadzieję, że kursy spełnią swe zadanie, przyczyniając się do ożywienia życia organizacyjnego A. K.

Dokładniejsze sprawozdanie z kursów podamy po ich zakończeniu w następnym numerze „Czynu K.”

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE MĘŻÓW

Najświętsze Serce Jezusa — Przyjdź Królestwo Twoje!

Puķajmy do miłosierdzia Bożego!

Stajemy na progu Wielkiego Postu. Głowy nasze kapłan posypie popiołem, wzywając do pokuty, do przeproszenia Miłosierdzia Bożego za tyle zbrodni i przestępstw, w których się tarza dzisiejszy świat. Serce męża apostoła nie może być obojętne na boleść Serca Jezusowego. On apostoł świecki musi przyczyniać się stale do rozpowszechniania Królestwa Bożego w sercach tych braci, gdzie Chrystus jest nieznany lub zapomniany. Zwłaszcza w tym okresie, w którym szczególnie przeżywamy tę Miłość wzgardzoną przez motłoch, tę Miłość przybitą do krzyża, winien się zrodzić zryw naszej woli, by doprowadzić do Boskiego Serca tych, którzy o Nim zapomnieli. Doprowadzimy do sakramentu Pokuty i Stołu Pańskiego jak największą ilość dusz. W jaki sposób tego dokonać. Zachęta osobista, przykład, modlitwa ofiara, cierpienie.

Zachęta osobista — żywa słowo może dużo zrobić. Jedno nieraz słówko rzucone jako głos przestrogi lub zachęty może zbudzić śpiące sumienie. Podejście nasze niechże będzie zawsze pełne łagodności i miłości. Tak postępował Chrystus, tą drogą pójdą jego uczniowie. Słowo nasze ma wypłynąć z praktykowania życia, złączonego z Chrystusem. To o czym staram się mówić, nie jest dla mnie obce, bo ja codzień uzgadniam wolę swoją z wolą Chrystusową. Chrystus przyciągał ku sobie przede wszystkim przykładem. A gdy oba środki zawiodą trzeba się uciec do modlitwy. Trzeba atakować miłosierdzie Boże, by zlitowało się nad ludem chodzącym w ciemnościach. Przez cały okres Wielkiego Postu nie omieszkajmy dodać jednego „Zdrowaś” przy wieczornym i rannym pacierzu za tych, którzy opierają się łasce Bożej. Zachęcajmy wszystkich naszych domowników do krucjaty modlitwy o jak najliczniejszy udział katolików w spowiedzi Wielkanocnej. Modlitwa, by zaś była skuteczniejsza, ma się połączyć z ofiarą. Przez ofiarę okazujemy Chrystusowi gotowość zadośćuczynienia za winny innych, brania choć części ich długu na nasze barki. Praca nad przybliżeniem Królestwa Bożego nie idzie gładko, bez oporu, bez ofjary. Z czego więc składać ofiarę? Przede wszystkim z własnej woli. Ileż to nieraz ta nasza wola ma swoich zachcianek, ileż kaprysów, ile upartości, które nieraz zatruwają życie członkom rodziny. Tę wolę poskromić, umartwić — to będzie prawdziwa ofiara.

Szczytem ofiary będzie cierpienie, które dla nas posiada pierwszorzędne znaczenie. Ono nas przede wszystkim czyni współnikami

krzyża Jezusowego, Jeśli więc wolę swoją uzgodnimy z wolą Jego, nasze intencje z Jego intencjami, wtedy bierzemy udział w Jego planie zbawczym. Sw. Paweł mówi: Gdy jestem w niemocy, gdy czuję się powalonym, wtedy mocny jestem. Patrzcie więc: Powaleni zwyciężają. Ukrzyżowani cierpieniem, wyratują świat z nędzy duchowej. Wszyscy więc bracia cierpiący, wszyscy przygwożdżeni chorobą do łoża, do was się przede wszystkim zwracamy. Ofiarujcie swoje cierpienia w intencji jak największego udziału wiernych w spowiedzi wielkanocnej.

Skąd czerpać materiały do referatów

Niektóre oddziały zwracają się do nas, abyśmy dostarczali oddziałom gotowych referatów. Prośbie tej nie możemy zadośćuczynić z powodu nawału pracy. Takie gotowe referaty są w piśmie związkowym „Na Wyżyny”. Referaty te traktują o aktualnym haśle, które mamy przerobić i dostosować do miejscowych warunków. Następnie dobrze by było ułożyć pytania zasadnicze, po których mogłaby potoczyć się dyskusja.

O tych sprawach należy jednak pomyśleć wcześniej, nawet przed zebraniem kierownictwa.

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE KOBIEC

Nowe książki dla dzieci i młodzieży.

Pod tym tytułem opracowała Komisja Wychowawcza przy Katolickim Związku Kobiet krótki przewodnik po wydanych w ostatnich 2 latach książkach dla dzieci i młodzieży. Przewodnik podaje prócz autora i tytułu książki, ilość stron i jej cenę, krótkie streszczenie książki — i ocenę jej wartości, uwzględniając przy tym wiek, dla którego jest odpowiednia. Wymienione są w przewodniku zarówno książki godne polecenia jak i te, które na polecenie nie zasługują — rodzicom na przestrożę. Przewodnik zawiera recenzje ogółem 29 książek; są to wydawnictwa 4 firm wydawniczych, które na nasze wezwanie o przesłanie egzemplarzy recenzyjnych łaskawie odpowiedziały, a mianowicie Apostolstwa Modlitwy, — książy Jezuitów, M. Arcta, Drukarni i Księgarni św. Wojciecha i Księży Salezjanów.

Pracę swoją recenzyjną w zakresie książek dla młodzieży Komisja Wychowawcza Katolickiego Związku Kobiet dopiero rozpoczyna. Początek jest skromny, ufamy jednak, że i ten nieduży w rozmiarach przewodnik będzie dla rodziców pewną pomocą przy wyborze prezentów dla dzieci, wyborze, który sumiennie pojmują-

cym swoją odpowiedzialność wychowawczą rodzicom nieraz tyle sprawia kłopotu.

Przewodnik „*Nowe książki dla dzieci i młodzieży*” wyszedł jako dodatek do pisma „*Zjednoczenie*” wydawanego przez Katolicki Związek Kobiet dla kierownictw, należących do niego Oddziałów Katolickich Stowarzyszeń Kobiet. Abonentki „*Zjednoczenia*” otrzymały go bezpłatnie wraz z numerem grudniowym pisma — można go jednak nabyć osobno po cenie 10 gr. w biurze Katolickiego Zw. Kobiet, Poznań, Al. Marcinkowskiego 22, IV p.

*Komisja Wychowawcza
przy Katolickim Związku Kobiet.*

Odprawy i kursy.

W pierwszych dniach stycznia odbyły się odprawy i kursy dla niżej wymienionych oddziałów. Dość duży procent kierownictw niestety nie przygotował się do tej pracy tak, jak Stowarzyszenie podało to w instrukcjach. Mamy nadzieję, że w przyszłości, Oddziały nie robią podobnego zawodu.

1) *Wieluń* I dnia 16, II — 13. 2) *Biała Ostrzeszowska* I — 1, II — 1. 3) *Czarnozęby* I — 1, II — 1. 4) *Dzietrzniki* I — 4, II — 4. 5) *Łyskornia* I — 1, II — 1. 6) *Mierzyce* I — 3, II — 3. 7) *Pątnów* I — 1. 8) *Ruda* I — 6. 9) *Rudlice* I — 3. 10) *Praszka* I — 2, II — 2. 11) *Bolesławiec* II — 1. 12) *Mieleszyn* I — 2, II — 2. 13) *Mokrsko* I — 3, II — 4. 14) *Radostów* I — 2, II — 2. 15) *Wójcin* I — 1 II — 1. 16) *Zdżary* I — 2, II — 2. 17) *Szynkielów* I — 3, II — 3. Razem I dnia było uczestniczek 51, II-go 40.

Parafie z których nikt nie przyjechał: 1) *Kadłub*, 2) *Konopnica*, 3) *Krzyworzeka*, 4) *Chotów*, 5) *Osjałów* (usprawiedliwiony), 6) *Raczyn*, 7) *Radoszewice*, 8) *Wierzchlas*, 9) *Jaworzno*, 10) *Komorniki*, 11) *Ożarów*, 12) *Przedmość*, 13) *Rudniki*, 14) *Wierzbie*, 15) *Żytniów*, 16) *Skomlin*, 17) *Chróscin*, 18) *Czastary*, 19) *Dzietrzkowice*, 20) *Łubnice*.

Wymieniamy w naszym zestawieniu także i te parafie, w których nie ma coprawda oddziałów KSKobiet, ale z których chcielibyśmy szkolić kandydatki do przyszłego kierownictwa.

Prócz Osjałowa żaden z Oddz. nie usprawiedliwił swojej nieobecności; zapytujemy Szan. Kierownictwa, co to ma znaczyć? Może jednak dowiemy się, jakie były przyczyny niestawienie się na kurs?

O czym mamy pamiętać?

W czasie karnawału pilnie obserwujemy, aby nasza młodzież bawiła się w obecności starszych. Postarajmy się, żeby na każdej zabawie było kilka naszych członkiń. Mymy przecież współpracować z młodzieżą.

Rozszerzajmy „Gazetę dla Kobiet“.

W grudniowym numerze „Gazety dla Kobiet” str. 158, podane jest w jaki sposób można urządzić reklamę „Gazety dla Kobiet” i innych wydawnictw. Prosimy aby wszystkie oddziały postarały się to u siebie zrobić.

Zdobywajmy nowe członkinie.

Starajmy się powiększyć nasze oddziały przez zdobywanie nowych członkiń. Urządzajmy więc zebrania propagandowe, dobrze przemyślane, przygotowane, na które zaprosimy osoby stojące poza organizacją, starając się zjednać je dla nas. Zwracajmy uwagę przede wszystkim na młode kobiety, *młode mężatki*. One najwięcej są potrzebne w naszych szeregach. A więc nowe kierownictwa do pracy.

Waszą ambicją niech będzie liczebne powiększenie oddziału i pogłębienie jego pracy.

Powiększajmy dochody naszej kasy.

Każdy oddział musi mieć pieniądze na pisma organizacyjne, świeże wydawnictwa, kursy, zjazdy. A skąd czerpać pieniądze? Karnawał doskonale nadaje się do tego, aby zasilić nasze kasy. Urządzajmy więc wieczornice, przedstawienia, można i zabawy taneczne, przyzwoite, skromne, bez alkoholu. W ten sposób powiększymy dochód w kasie i ludziom damy godziwą rozrywkę.

Rekolekcje zamknięte

Zapowiedziane już w poprzednim numerze „Czynu” rekolekcje zam. dla naszych Oddziałów odbędą się w czasie *od 22 — 26 b.m.* w Domu Rekolekcyjnym przy ul. św. Barbary 43 w Częstochowie. Opłata za udział wynosi 7.— zł., zgłoszenie należy kierować wprost do Domu Rekol. najdalej do dn. *18.II br.*

Liczymy na pełne zrozumienie Oddziałów co do ważności tych ćwiczeń duchowych które są podstawowym czynnikiem urabiania wewnętrznego naszych członkiń. Bez tego wyrobienia nie może być mowy o owocnej apostołskiej pracy. O chęci pracy ofiarnej, ponoszenia trudów i nawet pewnych przykrości których nie da się uniknąć w pracy społecznej.

Można powiedzieć śmiało, że członkini która nie zdobędzie takiej postawy wewnętrznej nie daje żadnej gwarancji w pracy dla idei Akcji Katolickiej.

Starając się zdobyć jak największą ilość takich właśnie pełnych oddania dla naszej sprawy członkiń, przeprowadzimy odpowiednią propagandę za licznym udziałem w powyższych rekolekcjach.

Bezpośrednio po zakończeniu rekol. z ramienia Stowarzyszenia wygłoszony będzie dla wszystkich uczestniczek referat ideowo-organizacyjny.

Podręcznik dla kandydatek.

Jeszcze stale stwierdzamy od czasu do czasu, że są Oddziały, które nie widziały podręcznika dla kandydaiek, a członkinie nie znają dobrze ideowej i organizacyjnej strony A. K.

Jak długo to jeszcze potrwa? Prosimy Szan. Kierownictwa o zabranie z sobą pieniędzy na odprawy i kursy, żeby najpóźniej w czasie kursu każdy Oddział mógł się w tę małą, a tak bardzo pożyteczną książkę zaopatrzyć.

Po kursach każdy Oddział jest w posiadaniu książki i umie ją odpowiednio przerabiać. *Uczymy się tego na kursie.*

„Prawa ręka” w naszej pracy!

Rolę prawej ręki w naszej pracy. odgrywają pisma organizacyjne. Tak, jak bez ręki prawej praca nasza szłaby kiepsko, kulawo i trudno, tak bez pism organizacyjnych o porządnej robocie nie może być nawet mowy.

Zwracamy na to uwagę tym Oddziałom które albo wcale pism nie abonują albo też tylko jedno z nich. Tymczasem „Zjednoczenie” i „Gazeta dla Kobiet” choć w założeniu swoim jako i celu pisma zasadniczo się różnią, jednak w pracy kierowniczej Oddziału wzajemnie się dopełniają.

Prosimy o abonowanie obu czasopism.

Dziękujemy

Okręgowi będzińskiemu, wszystkim Oddziałom i poszczególnym członkiniom, które Stowarzyszeniu nadesłały życzenia świąteczne i noworoczne.

KATOLICKIE STOW. MŁODZIEŻY MĘSKIEJ

Nasze referaty.

Zebranie plenarne, wszyscy zajęli swoje miejsca. Jeden z druhów z bardzo znudzoną miną zabiera się do czytania jeszcze bardziej nudnego referatu. Czyta coś monotonna, myli się w wyrażeniach, znać, że to, co czyta, nie jest jego. Chcąc sobie pracę ułatwić poprostu odpisał z jakiejś książki czy gotowego referatu dla inteligencji. Nic więc dziwnego, że inni się strasznie nudzą, bo nie jest pisane dla nich i o nich. Sam referent denerwuje się, bo słyszy coraz większy rozgwar, chce więc jak najprędzej skończyć. Skończył wreszcie. „Otwieram dyskusję nad referatem” — mówi przewodniczący. Milczenie. „Zamykam więc dyskusję”. Wielki pożytek z takiej pracy, nieprawda? Bracia śpiący.

Trzeba raz zerwać z taką formą referatów, zniechęcających do pracy. Nie celujmy zbyt wysoko, zerwijmy z frazeologią i „sadzeniem” się na coś wielkiego; w referatach ma odbijać się nasze całe życie. To nie latanie czcze po obłokach, ale trzeźwe spojrzenie rzeczywistości w oczy i branie jej w ręce. Rozejrzyjmy się w koło siebie, ileż nieraz to życie naszego środowiska (miasta czy wioski) dostarcza materiału do referatów. Ileż tam braków, ileż potrzeb, a my przechodzimy obok tych zagadnień jakby z zawiązanymi oczyma. Skarżymy się na brak materiałów, mówiąc, że wszędzie tylko woda lub za trudne. Słusznie, gotowe książki czy referaty są tylko *pomo-cą*, a właściwego materiału dostarcza nam *życie*.

Referat wzięty i oparty na życiu naszego środowiska będzie z pewnością interesujący, bo będzie mówił o nas i o naszych błądzących.

W referacie życiowym każdy z uczestników zebrania będzie miał coś do powiedzenia. Zastanowimy się, jak każdy z nas dotychczas odnosił się do danej kwestii, czy obraz skreślony piórem kolegi referenta odpowiada rzeczywistości, a następnie jeśli tak jest, to co ja, jako druh, mogę zrobić dla tej sprawy. Dyskusja więc będzie, bo wypłynie z potrzeby a nie z nakazu lub, że tak przewiduje porządek zebrania.

Referat, aby osiągnął swój cel nie może pozostać bez praktycznego postanowienia, bo inaczej celuje w próżnię. Postanowienie to ma być realizowane przez każdego druha w swoim kółku rodzinnym, w gronie własnych kolegów, w swoim otoczeniu (apostolstwo). Takie metody życia stosuje się w belgijskich czy francuskich kołach katolickiej młodzieży. W referatach omawia się np. warunki zdrowotne w fabrykach, kwestie płacy w danej instytucji, i t. d.

A na zakończenie jeszcze słówko. Nie bójmy się pisywania referatów. Nie święci garni lepią. Przecież mówimy do swoich, i to o swoich prawach.

Jak umiem i rozumiem, tak będę pisał.

Przecież to żadna praca, jeżeli ktoś nas zawsze będzie wodził za rączkę, co nieraz słusznie zarzucają nam nasi przeciwnicy, iż sami nie potrafimy wcale myśleć.

Zadajmy więc kłam tym pogłoskom i sami dla dobra naszej wsi pracujmy.

Od koszyka do straganu, od straganu do własnego sklepu.

Widzieliście moi druhowie nieraz i na każdym jarmarku widziecie małe żydzięta i starych żydów, handlujących krawatami, nićmi, skarpetkami, sznurówkami — słowem t. zw. galanterią. I ciekawa rzecz. Nie mają żadnych straganów lub sklepów, a towar swój

wystawiają w koszykach. Chodzą od jednego do drugiego przechodnia i natrętnie wpychają swój towar, Mogą żydzi sprzedawać w koszykach, dlaczego i wy nie moglibyście się wziąć za tego rodzaju handel. Wielu z was po wsiach cierpi biedę, ale nikt nie chce tej biedzie się oprzeć. Spróbować więc handlu galanterią w koszykach.

Na początku wziąć materiału za kilka złotych (5 — 10 zł.) Oczywiście trzeba zachować pewne normy, decydujące o powodzeniu. Trzeba być grzecznym dla gości, umiejętnie (lecz nie natrętnie) zachwalić swój towar, aby klient kupując daną rzecz czuł, że robi interes. Najważniejsza zaś rzecz, to nie lecieć na wielkie zyski. Zasadą bowiem winno być: mały zysk, a wielki obrót.

Zacznijcie handlować z koszykiem, może interes pójdzie. Żydzi zaczynają od koszyka a kończą na wielkich składach.

W naszym gronie — nowi bracia.

W Ostrówku zawiązał się nowy oddział KSMM. W skład kierownictwa weszli: prezes — Zgadzał Walenty, sekretarz — Kulesza Józef, skarbnik — Zamojski Leon. Na promiennej drodze kaesemowej składamy im serdeczne „Szczęść Boże”.

Składki za 1938 r.

Następujące oddziały wpłaciły składkę organizacyjną za r. 1938 do Stowarzyszenia: Kobiety Wielkie — 4.50. Sulmierzyce — 7.25. Borzykowa — 5.52. Sielec Nowy — 6. Zawiercie — 10. Pajęczno — 6. Kruszyna — 6. Św. Barbara-Częst. — 5 zł. Koziegłówek — 2.50. Grodziec — 5 zł., Wilkowice — 5, Chróscin — 9 zł. Św. Jakób — 8 zł. Gdzie jest reszta oddziałów? Dlaczego inni nie poczuwają się do obowiązku organizacyjnego?

„KSMM KSMŻ — szerzy katolicki ruch trzeźwości”.
(Statut, art. 5).

Polska Liga Przeciwalkoholowa urządza w dniach 1 — 8 lutego 1939 r., jak corocznie, Tydzień Propagandy Trzeźwości. Objęcie protektoratu nad Tygodniem przez J.Em. Ks. Kardynała A. Hlonda, Prymasa Polski i przez Pana Marszałka E. Śmigłego-Rydza świadczy wymownie o tym, jak wielkie znaczenie ma propaganda trzeźwości. To też gorąco zachęcamy Druhów (hny) do jak najżywszego udziału w Propagandzie Trzeźwości. Można ją prowadzić przez cały miesiąc luty, nie tylko w pierwszym tygodniu.

Co urządzić z okazji Tygodnia Propagandy Trzeźwości?
(przez cały miesiąc luty:)

1. Pogadanki na zebraniu plenarnym i w zastępach (z wyświetlaniem przeżrocz).

2. Wykłady w innych organizacjach lub publiczne (z przeżo-
czami)
3. Zebranie manifestacyjne młodzieży.
4. Wieczornica lub t. zw. „Poranek społeczny” (w południe)
5. Kolportaż wydawnictw przeciwalkoholowych (zwłaszcza
propagandowego numeru „Przyjaciela Trzeźwości”)
6. Artykuły i komunikaty do gazet.
7. Konkurs międzyorganizacyjny (lub między zastępami) na
zdrowe i pożyteczne rozrywki (dowcipne urozmaïcenia itp.)
8. Herbatka towarzyska z nektarami.
9. Polecanie nektarów na zabawy karnawałowe.
10. Plakatowanie tez i haseł abstynenckich.
11. Nabożeństwo w intencji Tygodnia.
12. Uroczyste zebranie kółka abstynenckiego z odnowieniem
przysiężenia abstynenckiego.
13. Założenie kółka abstynenckiego.

Bardzo dużo materiału podaje broszura wydana przez Ostoję T. Tomaszewskiego pt. „Kółko abstynenckie”, cena 1.40 zł.

Szczególnie ważne jest urządzenie Manifestacyjnego zebrania młodzieży. Wskazówki do takiego zebrania, oraz tekst rezolucji, można otrzymać w Stowarzyszeniu bezpłatnie. Oprócz tego zwracamy uwagę na kolportaż specjalnego numeru „Przyjaciela Trzeźwości”, wydanego na Tydzień Propagandy. Numer w rozsprzedży kosztuje 10 gr, kolportujący otrzymuje go za 5 groszy, a zatem rozsprzedż „Przyjaciela Trzeźwości” może przynieść energicznym Oddziałom pewien dochód.

Zamawiać numery do kolportażu należy wprost w Polskiej Lidze Przeciwalkoholowej, Poznań, ul. Podgórna 12 b, tel. 10-45. Tam można także otrzymać spis wydawnictw przeciwalkoholowych.

„Nie używaj napojów alkoholowych” — mówi nasze hasło! Zróbmy, co możemy dla zwalczania pijaństwa!

Manifestacyjne zebranie młodzieży

Zbierają się przedstawiciele (zarządowcy, zastępowi) Oddziałów KSMM lub KSMŻ, ew. także Harcerstwa i „Sokoła”, wygłaszają krótkie przemówienia na temat trzeźwości i możliwości współpracy danej organizacji, po czym następuje uchwalenie rezolucji, których wzór poniżej. Prelegenci uzgadniają przed zebraniem tekst przemówień. Rezolucje należy rozesłać do poszczególnych organizacji oraz do prasy.

W r. 1937 odbyło się takie zebranie w Poznaniu z udziałem przedstawicieli KSMM, Harcerstwa i „Sokoła” — za każdą z tych organizacji przemawiał jeden delegat, łącznie w imieniu 5.000 druhów z Poznania. Analogicznie obradowała młodzież żeńska w Poznaniu w imieniu 2.000 druchen.

Uwaga. Materiały pomocnicze na Tydzień Prop. Trzeźwości znajdziecie w dziale KSMŻ.

Wezwanie do udziału w konkursie na opis p. t. „Teatr w życiu mojej wsi i w moim życiu“.

Pragnąc zebrać materiał potrzebny do pełnego zorientowania się w obecnym stanie teatru na wsi Państwowy Instytut Kultury Wsi w porozumieniu z Instytutem Teatrów Ludowych zwraca się do wszystkich osób interesujących się teatralnym ruchem wiejskim, z prośbą o współpracę.

Współpraca ta polega na nadesłaniu szczegółowych informacji o teatrze we wsi rodzinnej, okolicy albo znanych sobie wsiach innych oraz o swoich własnych wrażeniach przy stykaniu się z przedstawieniami teatralnymi. Wiadomości te należałoby podać w opisie, który można byłoby zatytułować: „Teatr w życiu mojej wsi i w moim życiu“.

Opis ten powinien się składać z dwóch części. W części pierwszej, objętej tytułem „Teatr w życiu mojej wsi“, trzeba opisać dokładnie całą historię teatru i ruchu teatralnego we wsi od początku jego powstania aż do chwili obecnej. Opis ten rozpocząć najlepiej opisanie zwyczajnych uroczystości i obrzędów o charakterze widowiskowym, a potem przejść do szczegółowego opisu pierwszego przedstawienia we wsi, powstania pierwszego zespołu teatralnego, historii tego zespołu teatralnego (lub zespołów, jeśli ich było więcej) w jego pracy teatralnej we wsi i okolicy.

W części drugiej zatytułowanej „Teatr w moim życiu“, zadaniem piszącego byłoby napisać, czym był i jest teatr w jego własnym życiu. W opisie tym trzeba by uwzględnić wszystkie własne przeżycia i wrażenia piszącego, związane z teatrem, poczynwszy od tradycyjnych obrzędów i uroczystości zwyczajowych o charakterze widowiskowym, a skończywszy na działalności piszącego w zespole teatralnym i jego zetknięciu się z różnymi formami teatru na wsi i poza wsią.

Opis ten najlepiej zakończyć wypowiedzeniem poglądu swojego na rolę jaką teatr ma i jaką może i powinien mieć w życiu i rozwoju wsi i w życiu człowieka w ogóle. Najlepsze opisy zostaną nagrodzone. Ogółem przewiduje się 50 nagród, w tym 2 — pierwsze nagrody, 4 — drugie, 8 — trzecich, 16 — czwartych i 20 — piątych.

Nagrody będą stanowiły książki, przy czym wartość poszczególnych nagród będzie następująca:

I	nagroda	—	książki	o wartości	100.—	zł.
II	"	—	"	"	75.—	"
III	"	—	"	"	50.—	"
IV	"	—	"	"	25.—	"
V	"	—	"	"	10.—	"

Łączna wartość książek, przeznaczonych na 50 przewidywanych nagród, wyniesie 1.500 zł.

Na nagrody przeznaczają się bądź to zbiorowe wydania dzieł wybitnych pisarzy polskich (lub innych), bądź też dzieła literatury pięknej lub książki naukowe według wyboru i życzenia nagrodzonego.

Nagrodzonemu przysługuje prawo zamiany nagrody książkowej (w ramach nieprzekraczających wartości tej nagrody) na stypendium do uniwersytetu ludowego, szkoły rolniczej itd.

Za najlepsze uznane będą opisy najobszerniejsze, najdokładniejsze i najszczerze. Niewprawny styl lub błędy w pisaniu nie zmniejszają wartości opisu, gdyż chodzi w nim o treść, a nie o formę literacką. To też najlepiej pisać prosto jak kto umie. Jeśli piszący nie jest narodowości polskiej, może pisać w swoim własnym ojczystym języku.

W konkursie tym może wziąć udział każdy, kto interesuje się teatrem na wsi i ma jakiekolwiek własne przeżycia związane z teatrem, które chciałby wyrazić w opisie. Ani wiek, ani płeć, ani narodowość lub wyznanie nie stanowią przeszkody do wzięcia udziału w konkursie lub w uzyskaniu nagrody.

Opis trzeba nadesłać do Państwowego Instytutu Kultury Wsi, Warszawa, Senatorska 29, do dnia 31 marca 1939 r.

Nadesłane opisy pozostają własnością Państwowego Instytutu Kultury Wsi.

UWAGA: 1) Jeśli zamierzający wziąć udział w konkursie pragnąłby otrzymać szczegółowsze instrukcje, dotyczące opisu, niech zwróci się niezwłocznie do Państwowego Instytutu Kultury Wsi podając swój dokładny adres, a wówczas otrzyma obszerną ulotkę, zawierającą dokładne wskazówki i plan opisu.

UWAGA: 2) *Wzywamy wszystkich druhów ze wsi do wzięcia udziału w konkursie. Druhom Instruktorom polecamy najusilniejszą propagandę tego konkursu -*

Komunikat w sprawie kursu związkowego.

Katolicki Związek Młodzieży Męskiej urządza w dniach od 3 do 21 maja 1939 r. w Domu Rekolekcyjnym w Gnieźnie kurs dla kierowników pracy w Katolickich Stowarzyszeniach Młodzieży Męskiej, połączony z 3-dniowymi rekolekcjami zamkniętymi.

Uczestnikami kursu mogą być oprócz pracowników central KSMK także instruktorzy okręgowi i dekanalni, członkowie kierownictw okręgowych, członkowie współpracujący, zwłaszcza w centralach i t. p.

Prospektów kursu i szczegółowych informacji dostarczają Katolickie Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej, które też przyjmują zgłoszenia na kurs w terminie do 15 marca 1939 r.

Karnawał w K. S. Młodzieży.

(dokończenie)

Jeśli zaś druhowie chcą sami się bawić, to powinni urządzić drugi rodzaj t. j. herbatkę. Wtedy powinni na zabawie być wyłącz-

nie członkowie i zaproszeni rodzice i członkowie współpracujący. Wreszcie b. często spotykane tańcówki, w których nasi druhowie powinni brać udział o tyle tylko, aby uczyć innych jak należy się bawić. Ten ostatni rodzaj wymaga szerszego omówienia.

Jak wyglądają takie tańcówki? Sama izba, w której odbywa się zabawa ciasna i duszna, podłoga dziurawa z piaskiem, z którego wytwarzają się tumany kurzu. W rogu na szafie lampeczka ledwie migocząca z braku tlenu. Wejście do takiej sali zabawy jest tak „zaprane” że nie sposób się przecisnąć. A kiedy po wielkim wysiłku i trudzie dostaniesz się do takiej sali i zobaczysz w tumanach kurzu i półmroku kręcące się w koło spocone i zmordowane pary, a często tancerza w czapce i papierosem w zębach, a na dobitkę „pod gazem”, połamanego w „figurowym”, to masz pełny obraz zabawy.

Czyż może być tu mowa o rozrywce, zadowoleniu? Kiedy przez noc w takiej sali i atmosferze spróbowałbyś się druha pokreślić, to wyjdiesz chory zniechęcony i przygnębiony.

Takiej zabawy w naszej organizacji stanowczo nie może być.

Zabawa zorganizowana przez druhowa powinna być wzorem, powinna uczyć jak należy się bawić, to też musi być z góry przewidziana w programie pracy i przygotowana w najdrobniejszych szczegółach.

Już sama sala zabawy musi być odpowiednio przygotowana. Pomyśleć należy o wymyciu podłogi obieleniu ścian dekoracji, przewiewności, oświetleniu it.d. Wygląd sali musi nastrajać odpowiednio, radośnie.

A dalej czyż cała zabawa ma polegać na ciągłym tańcu. Czy nie należy pomyśleć o korowodach, śpiewach, deklamacjach, żywych obrazach, grach itp. To wszystko zabawę urozmaici, ożywi ją i uniknie się znudzenia i przesyty.

A czyż nie piękniejsze są nasze tańce narodowe i ludowe od żydowskich szlagierów różnych „tangiego” itp. Trzeba pamiętać, że zabawa nie może się przeciągać do rana, aż do przesyty, gdyż inaczej straci urok. Druh na zabawie musi pomyśleć o swoim stroju, by był skromny, ale czysty i nie wymiętoszony. Druhowie muszą pokazać, że można pięknie się bawić bez alkoholu. O spotykanych czapach i papierosach w tańcu nawet bez uwag nie powinniśmy słyszeć.

Jednym słowem zabawa oddziału KSMM powinna być szkołą kultury zabawy, powinna wychowywać i uczyć.

Jeśli tak podejmiemy do zabawy, to rzeczywiście spełni ona swoje zadanie. Przyjmijmy więc sobie zasady organizowania zabaw:

1) Każdą zabawę należy z góry przewidzieć i przygotować.

Najlepiej stworzyć komitet zabawy, do którego wciągnąć rodziców.

- 2) Na każdej zabawie będą zaproszeni rodzice i członkowie współpracujący.
- 3) Druhny przychodzą na zabawy pod opieką starszych. Druhny odprowadzają do domu rodzice lub ich bracia.
- 4) Zabawy nie mogą się odbywać w dni przedświąteczne.
- 5) Zabawy trwają nie dłużej jak do 12-tej.
- 6) Nie będziemy urządzać zabaw w święta patronalne, w czasie uroczystych nabożeństw np. nabożeństwa czterdziestogodzinne, adoracyjne, misyjne itp.

KATOL. STOW. MŁODZIEŻY ŻEŃSKIEJ

Konkurs świetlicowy Polskiego Radia.

Polskie Radio organizuje dla wszystkich świetlic młodzieżowych — konkurs świetlicowy. Ze swej strony serdecznie zachęcamy Oddziały do wzięcia udziału w tej miłej i pożytecznej imprezie. Jesteśmy pewne, że słowa zachęty z naszej strony, zadecydują o licznych udziałach naszych Oddziałów w tym nowym wyścigu.

Poniżej podajemy szczegóły, które są nam znane, z tym, że Oddziały które zgłoszą swój udział w konkursie do dnia 1. II. 39 r. bezpośrednio do Dyrekcji Polskiego Radia, od niej już bezpośrednio otrzymają dalsze informacje i druki propagandowe. Oddziały zgłaszające się do konkursu zechcą powiadomić o tym także Stowarzyszenie.

Polskie Radio

celem spopularyzowania zbiorowego słuchania ogłasza dla świetlic organizacyjnych

Konkurs Świetlicowy.

Świetlice biorące udział w tym konkursie mają możliwość uzyskania cennych nagród, a mianowicie: Odbiornik świetlicowy, Bibliotekę, Komplet książki. Ponadto świetlica, zdobywająca pierwszą nagrodę, zostanie wyróżniona przez urządzenie w niej

Uroczystej audycji świetlicowej

nadanej z nagrodzonej świetlicy na wszystkie rozgłośnie polskie. Zwracamy uwagę Oddziałów na doskonałą i rzadką okazję do szerokiej propagandy naszej organizacji.

Aby wziąć udział w konkursie — należy.

1. Zorganizować w swej świetlicy zbiorowe słuchanie audycji radiowej przeznaczonej specjalnie dla świetlic biorących udział w konkursie. Audycja ta nadana będzie w połowie lutego.

2. *Nadestać odpowiedź* na pytania wysunięte w tej audycji treściwie i czytelnie na jednej stronie arkusza. Odpowiedzi winny być zaopatrzone na odwrocie w czytelne podpisy słuchaczy — nosząc w ten sposób charakter odpowiedzi zbiorowej. Do tej odpowiedzi należy załączyć listy obecności podpisane przez kierownika świetlicy. Tak wypełnione zgłoszenia należy nadsyłać pod adresem: Polskie Radio, Warszawa 1, Mazowiecka 5.

Rozstrzygnięcie konkursu nastąpi:

Do dnia ——— wyniki zaś zostaną podane w prasie oraz ogłoszone w pismach „Antena” i „Radio dla wszystkich” oraz podane przez radio.

Sąd konkursowy.

Złożony z przedstawicieli organizacji społecznych Komitetu Radiofonizacji Kraju i Polskiego Radia — przyzna nagrody, biorąc pod uwagę treść i charakter odpowiedzi oraz stałą frekwencję. Świetlice mogą korzystać z własnych lub wypożyczonych odborników.

Uwaga: Po otrzymaniu zgłoszeń Polskie Radio prześle do poszczególnych świetlic plakaty o treści wyżej wymienionej z zaznaczeniem daty nadania audycji i określeniem jej tematu.

Odroczenie pielgrzymki-złotu K. Z. M. Ż.

Podajemy do wiadomości Szan. Oddziałom, że Komisja Prawna Episkopatu zdecydowała odroczenie pielgrzymki-złotu KZMŻ na termin późniejszy niż 1940 r.

Musimy jednak ten dłuższy okres czasu wykorzystać na solidną i bardzo intensywną pracę przygotowawczą do pielgrzymki, tak organizacyjną jak apostolską. Chodzi o to, aby wszystkie druhy zgromadzone później u stóp Jasnej Góry były naprawdę przygotowane do złożenia ślubowania szczerego i owocnego bojowania o Królestwo Chrystusowe w swej duszy, życiu codziennym oraz we własnym środowisku.

Pod tym kątem widzenia urabiamy naszego ducha w całej pracy KSMŻ, a szczególnie na ostatnich kursach, o udział w których prosimy wszystkie bezwzględnie druhy z kierownictw.

Tydzień propagandy Trzeźwości

Polska Liga Przeciwalkoholowa urządza, jak corocznie „Tydzień propagandy trzeźwości” w dniach 1 — 8 lutego 1939 r. pod protektorem J. Em. Ks. Kardynała K. Hlonda, Prymasa Polski i Pana Marszałka E. Śmigłego Rydza.

Prosimy Oddziały o zorganizowanie zebrań propagandowych dla ogółu ludzi na terenie parafii. Akcję propagandy trzeźwości można prowadzić w ciągu całego miesiąca lutego, a nie tylko w w pierwszym tygodniu.

Dla ułatwienia pracy podajemy poniżej projekt rezolucji, którą uchwalić mogą zebrani. Po wszelkie materiały propagandowe, ulotki, broszury i materiały do referatów prosimy zwracać się *wprost do Polskiej Ligi Przeciwalkoholowej* — Poznań, ul. Podgórna 12b.

Projekt rezolucji: Zebrani w dniu w przedstawiciele oświadczają, że organizacje ich chcą budować Polskę nową i dlatego dążą do reformy różnych dziedzin życia.

Jednym ze złych przejawów życia polskiego jest nowoczesny alkoholizm, który mimo ciężkich czasów obecnych — jak powiedział X. Prymas Hlond — „grasuje nadal niepowstrzymanie, szerzy straszające spustoszenia socjalne, wyrządza nieobliczalne szkody gospodarcze, a w dziedzinie moralnej działa jak tajfun łamiąc to co szlachetnego wyrasta z duszy człowieczej. To hańba i klęska cywilizowanego świata. Wobec przeogromnych zadań stoją tu i państwa i społeczeństwa i Kościół”.

Alkoholizm jest tym bardziej niebezpieczny dziś, kiedy szerzy się komunizm i bezbożnictwo, kiedy panują naprężone stosunki w Europie, kiedy naród musi być czujny i silny, aby odeprzeć wszelkie ataki. Obyczaje pijackie już raz za czasów saskich fatalnie zaciążyły na losach Polski i stały się jedną z przyczyn jej upadku. Wreszcie pijaństwo jest wrogiem pomyślnej przyszłości samej młodzieży — jeżeli chcemy wyrość na dzielnych i szczęśliwych ludzi, nie dawajmy się ogłupiać alkoholowi!

Zważywszy to wszystko:

- a) apelujemy do młodzieży polskiej, aby szła drogą prawdziwego postępu i odrzuciła zacofane obyczaje pijackie.
- b) apelujemy do organizacji młodzieży, aby ważne to zagadnienie szerzej uwzględniały w swym programie pracy,
- c) prosimy rodziców i całe społeczeństwo, aby nie częstowano młodzieży, zwłaszcza dzieci, napojami alkoholowymi — lecz przeciwnie, aby popierano szlachetne dążenia młodzieży abstynenckiej,
- d) zwracamy się z usilną prośbą do władz państwowych, aby czuwały nad przestrzeganiem ustawy przeciwalkoholowej — zwłaszcza postanowień dotyczących młodzieży; równocześnie prosimy gorąco o usunięcie ze sprzedaży tanich butelek z wódką, które są jedną z głównych przyczyn rozpijanania się młodzieży.

Polecamy z okazji Tygodnia Propagandy Trzeźwości:

I. O alkoholizmie i sposobach walki.

Dediowa M. prof.: Nowoczesna kobieta w walce z alkoholizmem	0.40
Gałyński T. ks.: Co młody abstynent może i powinien uczynić	0.10
Gantkowski P. prof. dr.: Najważniejsze zagadnienia z dziedziny alkoholizmu w świetle nauki lekarskiej	0.50
Kakowski A, Kardynał: List pasterski o trzeźwości i abstynencji	0.30
Młodzieży sięgaj po nowe życie (manifest przeciwalkoholowy)	0.05
Orłowska S.: Praca abstynencka wśród młodzieży żeńskiej	0.20
Padacz Wł. ks. dr.: Kościół katolicki w walce z alkoholizmem w odrodzonej Polsce	0.20
Radym: Chrystus Pan a ruch abstynencki	0.20
Seelieb A, prof.: Katolik wobec sprawy alkoholizmu	0.50
Tilgner D. inż. dr: Wróg sportu	0.40
Tomaszewski T.: Kółko abstynenckie w SMP	1.40
Wacławski J. ks.: Znaczenie abstynencji i wstrzeźliwości w wychowaniu młodzieży	0.10
Waszak S. mgr: Prawda w oczy! (U źródeł naszego ubóstwa)	0.50
Zbiorowe: Wychowawcy na usługach Akcji Katolickiej (M. i prace: Ks. T. Gałyński: Akcja Katolicka a wychowanie bezalkoholowe młodzieży pozaszkolnej. Ks. J. Krajewski: O pracy abstynenckiej wśród młodzieży pozaszkolnej. Ks. T. Gałyński: Organizacja Akcji Katolickiej w Zjednoczeniu Młodzieży Polskiej (uchwały zjazdu kuratorów)	0.30
Zbiorowe: Świat katolicki w dążeniu do odnowy obyczajów (Pamiętnik I Międzynarodowego Katolickiego Kongresu Przeciwalkoholowego w Warszawie)	10.00
A. W.: Nektar. Wyrób płynnego owocu sposobem domowym	0.90
Morzycki J. dr: Wartość zdrowotna „płynnego owocu”	0.50
Schechtlówna Z. dr: Wyrób nektarów, naturalnych soków owocowych	0.80
Kassiepe M. ks.: Nowoczesny alkoholizm w krajach misyjnych	0.50

II. O tytoniu.

Kuznowicz M. ks.: Palenie tytoniu a młodzież	0.20
--	------

III. Powieści, nowele, życiorysy i t. p.

Dediowa M. prof.: Dziewczęta — pionierki	0.20
Glynn A.: Mateusz Tałbet (życiorys robotnika)	1.20
Kamiński S.: Zwycięzca	0.10
Miłkowska A.: Dwa domy (opowiadanie)	0.30
Reytan J.: Z pałacu do przytułku (pamiętnik)	1.00
Śpiewnik abstynencki	0.20
Topińska Z.: Na zatracenie (Pamiętnik młodej mężatki)	1.00
Tor J.: Ludzie przedmieścia (faktomontaż)	0.50

IV. *Utwory sceniczne.*

Biedroń Fr.: Bój o karczmę (obrazek sceniczny w 1 akcie — role męskie)	0.75
Hipcio na rozdrożu (pantomima — zamieszczona w „Przyjacielu Trzeźwości” 1/1935).	0.20
Jagienka spod Lublina: Kto zbuntował (utwór sceniczny w 3 odsłonach — role żeńskie)	0.50
Jankowska H.: Trzeźwość warunkiem dobrobytu (fragment sceniczny w 3 odsłonach — role męskie)	0.25
Oleska E.: Perła weselna (obraz sceniczny w 1 akcie — role żeńskie)	0.50
Oleska E.: Wyzwoliny (obrazek sceniczny — role męskie)	0.25
R.: Słońce w butelce (o płynnym owocu — humoreska w 1 odsłonie — role męskie — zamieszczona w „Przyjacielu Trzeźwości” 2/1936)	0.20
Radym: Precz z wódką (materiał na wieczornicę)	1.00
Topińska Z.: Czarodziejka (obraz sceniczny w 2 odsłonach — role żeńskie)	0.50
Turkowski L.: Bawmy się (obraz w 1 akcie — role męskie lub żeńskie) oraz Fis: Oczyszcmy świat (obraz w 1 akcie — role męskie)	0.25
Turkowski L.: Więc pijmy (skecz — role męskie lub żeńskie)	0.25
Wężykówna P.: Nasz wróg (zbiór wierszy, powiastek i obraz sceniczny w 3 odsłonach „Mąka na weselny placek” — role mieszane)	1.00
Wieczorek ks.: Z nędzy do szczęścia (fantazja sceniczna w 3 aktach — role męskie)	1.40

I szty stopień K. S. M. Ż.

W dalszym ciągu I-szy stopień KZMŻ zdobyły drużyny z następujących Oddziałów; 1) Rudniki 8 druhen (1 — Rudniki, 7 — zastęp Dalachów), 2) Praszka 32 (Praszka, zastęp Szynkielów, Wygielców, Kowale), 3) Mokrsko 15 druhen, 4) Dźbów 12 druhen, 5) Czaładź 23 drużyny, 6) Rudlice 28 druhen, 7) Niemce 13 druhen, 8) Chełmo 7 druhen, 9) Klimontów 34 drużyny, 10) Porąbka 15 druhen.

Przypominamy, że ostateczny termin ukończenia I-go stopnia wyznaczyliśmy na dzień 1 maja b.r. (patrz „Czyn” na styczeń b. r. „I-szy stopień KSMŻ”).

Sprawozdania roczne.

Co roku dużo piszemy na temat wypełniania sprawozdań rocznych i przysyłania ich w odpowiednim terminie do Stowarzyszenia. Prosimy więc Szanowne Oddziały, aby zaglądnęły w tej sprawie do poprzednich numerów „Czynu” z ubiegłych lat. (Jesteśmy pewne, że Oddziały zachowują sobie roczniki). Obecnie jeszcze raz przy-

pominamy naszym Oddziałom o obowiązku sumiennego i zgodnego z rzeczywistością wypełniania sprawozdań formularzy sprawozdawczych i przysyłania ich do Stowarzyszenia do 1.III. b. r.

UWAGA! Nieprzystanie sprawozdania rocznego jest dla nas dowodem upadku Oddziału! Który więc Oddział nie nadesła wypełnionego sprawozdania rocznego zostanie skreślony ze spisu K.S.M.Ż!

Uczmy się w zimie w zespołach P. R.

Przypominamy naszym zespołom P.R. o obowiązku pracy samokształceniowej w zespołach p. r. Największy nacisk na pracę samokształceniową — na przerabiane broszur tematowych należy kłaść w okresie zimowym. W miesiącach zimowych każdy zespół p. r. przez poważne i sumienne przerobienie broszur tematowy powinien zdobyć wiadomości teoretyczne, by z wiosną wyruszyć z nimi na swoje poletka.

Dziękujemy.

Wszystkim Oddziałom, poszczególnym Druhnom i Kierownictwom które na ręce drh. sekr. gener. i Stowarzyszenia z okazji świąt i nowego roku przysłały życzenia, serdecznie dziękujemy.

Co to są „Junackie Hufce Pracy”?

Jeszcze wiele Oddziałów nie orientuje się, czym są w istocie „Junackie Hufce pracy”. W tym celu wydana została nakładem Komendy Głównej J. H. P. broszurka p. t. „Co to są J. H. P. — Co dają Polsce i Młodzieży”?

Broszury te wydają poszczególne starostwa, polecamy Oddziałom zgłosić się po odbiór.

Niczego nie robić bez porozumienia.

Prosimy o ścisłe przestrzeganie zarządzenia, że nie wolno Oddziałom bez porozumienia się z Centralą współpracować z różnymi instytucjami lub korzystać z kursów, zjazdów, zlotów czy t. p. imprez innych organizacji.

Polecamy ściśle się do tego stosować, gdyż każdy inny sposób postępowania jest wysoce nieorganizacyjny i dla nas szkodliwy. Dotyczy to również współpracy z Miejskimi Komendami W.F. i P.W. oraz udziału w kursach lub szkoleniu p. k. d. o. k. (przysposobienie kobiet do obrony kraju).

Analfabetki w Oddziałach K.S.M.Ż.

Prosimy Szan. Kierownictwa o informacje, czy w naszych Oddziałach są, i ile, drużny analfabetki. Czy są to analfabetki pierwotne czy powrotne.

Czy Oddziały prowadzą akcję nauki czytania i pisania dla tych analfabetek.

Odpowiedzi prosimy *nadsyłać natychmiast*.

Nowe wydawnictwa.

Nie ma powodu w naszej organizacji do narzekań, że nie wiemy skąd czerpać materiały pomocnicze do pracy. Od dłuższego już czasu wydawnictwa „Ostoi” starają się zaspokoić potrzeby nasze możliwie we wszystkich dziedzinach naszej pracy.

Polecamy dalsze nowości, które należy sprowadzać do bibliotek podręcznych.

„*Wiesz o sobie*” — jest to opracowanie ankiet rozesłanych swego czasu wśród Oddziałów naszej organizacji „O lepsze jutro wsi” i „Co się dzieje na wsi”. A zatym książka która w szczególny sposób winna nas zainteresować. Cena 1 egz. wynosi w sprzedaży 1.50 zł.

„*Dziewczęta i życie*”. Ks. M. Buławski, Gawędy dla K. S. M. Ż. zł. 1.75.

Zywe słowo: Nr. 95 M. Suchodolska. Jakie powinno być nasze mieszkanie. Nr. 96 M. Suchodolska. Jak wygląda wzorowa kuchnia. Nr. 97 M. Suchodolska. Pranie bielizny. Nr. 98 M. Suchodolska. Staranne utrzymanie naszego ubrania.

Zywe Słowo: Z. Kozłowska-Wojciechowska. Nr. 99 — O chorobach zakaźnych w ogóle. Nr. 100 — Choroby zakaźne przewodu pokarmowego. Nr. 101 — Zakażenia przez pasożyty, choroby odzwierzęce i skórne. Nr. 102 — Choroby zakaźne wieku dziecięcego. Nr. 103 — Alkoholizm — gruźlica dorosłych i dzieci. Nr. 104 — Odkazanie i pielęgnacja.

Rejestracja bibliotek.

Donosimy wszystkim Oddziałom, że Stowarzyszenie nie będzie przeprowadzało rejestracji bibliotek dla powiatowych władz szkolnych w swoim własnym zakresie działania.

Prosimy w wypadkach zwracania się władz szkolnych wprost do Oddziałów o ułatwienie im przeprowadzenia rejestracji służąc informacjami i zestawieniami.

Odprawy i kursy.

W dniu 3 i 4 I. b. r. odbyły się odprawy i kursy dla druchen z Wieluńskiego. Niżej podajemy spis uczestniczek, oraz spis parafii z których nikt się nie stawił. W myśl naszego okólnika i z tych parafii w których O. K. S. M. Ż. jeszcze niema przyjechać miały ewent. kandydatki do pracy w przyszłym Oddziale. Oddziały z których nie było druchen, prosimy o wytłumaczenie dlaczego nie przybyły?

1) Wieluń	—	w I-ym dniu było	4	druhny	w II-gim	4
2) Dietrzniki	—	"	"	5	"	5
3) Rudlice	—	"	"	4	"	4
4) Czarnożyły	—	"	"	5	"	2
5) Mieleszyn	—	"	"	2	"	2
6) Radostów	—	"	"	2	"	2
7) Radoszewice	—	"	"	3	"	2
8) Biała Ostrzeszowska	—	"	"	3	"	3
9) Mokrsko	—	"	"	2	"	2
10) Osjaków	—	"	"	2	"	2
11) Pątnów	—	"	"	4	"	—
12) Ożarów	—	"	"	1	"	1
13) Łyskornia	—	"	"	2	"	2
14) Wierzbie	—	"	"	3	"	3
15) Wójcin	—	"	"	1	"	1
16) Mierzyce	—	"	"	2	"	2
17) Praszka	—	"	"	1	"	1
18) Szynkielów	—	"	"	2	"	2
19) Zdżary	—	"	"	2	"	2
20) Bolesławiec	—	"	"	1	"	1
21) Konopnica	—	"	"	2	"	2

Razem w I-ym dniu było 53 druchen w II-gim 46

UWAGA! *Parafie, które nie wysłały nikogo:* 1) Chotów, 2) Ka-
dłub, 3) Krzyworzeka, 4) Raczyn, 5) Ruda, 6) Wierchlas, 7) Jaworz-
no, 8) Komorniki, 9) Przedmość, 10) Rudniki, 11) Żytniów, 12) Chrós-
cin, 13) Czastary, 14) Dietrzkowice, 15) Łubnice, 16) Skomlin.

Czy druhny z Wieluńskiego dobrze się przygotowały na „od-
prawę”? Niestety — nie! Z wyjątkiem 3 oddziałów reszta nawet nie
wiedziała co, i jak należało przygotować. Przykre ale prawdziwe,
druhny nie interesują się nawet tym, co do nich pisze Stowarzysze-
nie w „Czynie” lub okólnikach specjalnych.

Wierzmy mocno w to, że inne ośrodki nie wezmą z Was
przykładu i lepiej przygotowują nasze prace kursowe.

Rekolekcje zamknięte.

W dn. od 13 — 17 lutego br. odbędą się rekolekcje zamknię-
te dla druchen z wszystkich Oddziałów częstochowskich w Domu
Rekolekcyjnym, ul. św. Barbary 42.

W dn. od 27.II — 3.III dla druchen z całej diecezji w tym sa-
mym domu.

Opłata od jednej osoby zł. 7.—. Druhny wiejskie mogą przy-
nieść częściowo lub całkowitą zapłatę w produktach (masło, jaja,
mąka i t. p.

*Zgłoszenia należy kierować wprost do Domu Rekol. na adres
wyżej podany.*

Sądzymy, że nie potrzeba użyć dużej ilości słów, żeby zachę-

cię drużny do udziału w tych najważniejszych dla naszego życia wewnętrznego ćwiczeniach duchowych. Ze względu na to, że wartość moralna naszej organizacji jako A. K. zależna jest przede wszystkim od wartości wewnętrznej naszych członkiń, a szkołą urobienia są rekol. zam. jasnym jest, że każdy Oddział winien się starać o to, aby możliwie wszystkie drużny to przeszkolenie przeszły.

Oczekujemy zatem dowodów głębokiego zrozumienia sprawy, a będą nimi — *zgłoszenia i udział w rekol. zamkniętych.*

KRONIKA.

W końcu grudnia odbył się kurs pieczenia ciasta i pierników w oddziale Mł. Ż w Czarnożyłach.

W pierwszych dniach stycznia odbył się kurs gotowania w Oddz. w Dźbowie z udziałem około 30 druchen.

W dn. 11.I br. odbyło się zebranie Okręgu Żeńsk. Częstochowa — miasto, na którym Okręgu powitał swego Asystenta ks. pref. Nejmana.

C A R I T A S

Witamy w swoim gronie nowe Stowarzyszenia.

Miło nam stwierdzić, że w nowozałożonych parafiach powstały Stow. św. Winc. a Paulo. Nigdzie nie brakuje ludzi biednych chorych i opuszczonych więc i te Stowarzyszenia będą miały dużo pracy żeby się z trudnościami uporać i zaspokoić potrzeby biednych. Życzymy im szczerze wszelkiej pomyślności w pracy — „Szczęść Boże!” Są to Stowarzyszenia:

I. Stow. Pań Mił. w Dąbrowie Górniczej w parafii św. Józefa.

II. Stow. Pań Miłosierdzia w Starym Sosnowcu w par. św. Andrzeja Boboli.

Rekolekcje zamknięte.

W dn. od 22 — 26.II 39 odbędą się w Częstochowie, w Domu Rekolekcyjnym rekolekcje zamknięte dla członkiń Oddziałów Kat. Stow. Kobiet.

Do udziału w tych rekolekcjach zachęamy wszystkie członkinie Stowarz. św. Winc. a Paulo tak czynne jak i wspierające. Od wewnętrznej postawy członkiń zależy w dużym stopniu żywotność i rozmach naszej pracy. Postarajmy się o to, żeby jak największa ilość członkiń wzięła udział w tych ćwiczeniach duchowych.

Oплата od osoby wynosi 7.— zł. Zgłoszenia należy kierować wprost do Domu Rekolekcyjnego. ul. św. Barbary 43.

